Выходить у Львовѣ що дня (крôмѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѝ.

Реклямаціи неопечатанѝ вôльнѝ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвской“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвской“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 70. | Нинѣ: гр. к. Матроны м. рим. к. Дениса | Завтра: Иларіона, Марiѣ | Пятниця 27 марта (8 цвѣтня) 1892. | Всхôдъ сонця 5 г. 27 м.; заходъ 6 г. 38 м. Баром. 759 терм. + 20·4° + 7·4°. | Рôкъ II.

Рускій языкъ въ ц. к. урядахъ и судахъ.

(Вôдповѣдь правительственного комісаря на интерпеляцію рускихъ пословъ, въ справѣ кривдъ руского языка въ ц. к. урядахъ и судахъ, выголошена на засѣданю Сойму дня 5. цвѣтня 1892).

На засѣданю Высокого Сойму зъ дня 23. марта с. р., внесена була интерпеляція до правительственного комісаря послами п. Льонґіномъ Рожанковскимъ и товаришами зъ причины мнимого кривдженя Русинôвъ що до ихъ языка черезъ адміністраційни̂ власти, якъ політични̂ такъ и скарбови̂ и черезъ ц. к. Суды и Прокураторіи державни̂.

Маю честь вôдповѣсти на ту интерпеляцію що слѣдуе:

Що до політичныхъ властей, пп. интерпелянты кажуть, що ти̂ власти на поданя сторôнъ, внесени̂ въ рускôмъ языцѣ, дуже рѣдко вôдповѣдають по руски; що денекотри̂ Староства накладають кары на душпастирѣвъ и громадски̂ зверхности за уживане руского языка въ письмахъ, подаваныхъ до Старостъ, и такъ на пр.: Староство въ Золочевѣ, рѣшенемъ зъ 26 сѣчня с. р. пôдъ ч. 2320, загрозило громадскôй зверхности въ Закомарю карою 20 зр. за те, що предложила справозданє въ рускôмъ языцѣ. Фактъ, о котрôмъ тутъ мова, дôйшовъ до вѣдомости Президіѣ Намѣстництва черезъ часопись „Дѣло“, котра помѣстила вôдписъ розпорядженя Староства въ Золочевѣ зъ 26 сѣчня с. р. пôдъ ч. 2320. Президія Намѣстництва зажадала сейчасъ справозданя вôдъ Староства въ Золочевѣ, а переконавши ся о правдивости донесеня, не лише рескриптомъ зъ 13 марта с. р. до ч. 2312, отже передъ внесенємъ интерпеляціѣ, звернула увагу Старосты, що поступивъ неправильно, бо пôсля міністерского розпорядженя зъ 20 грудня 1859 р. до ч. 12.466 и зъ 4 липня 1860 р. до ч. 2166, вôльно якъ приватнымъ сторонамъ такъ и громадскимъ урядамъ писати до правительственныхъ урядôвъ въ рускôмъ языцѣ, а дѣйствуючій давнѣйше заказъ писаня кирилицею, знесено розпорядженємъ Міністерства зъ 10 цвѣтня 1861 р. до ч. 2325, а надто (Президія Намѣстництва) выдала обѣжникъ до всѣхъ Староствъ Галичины всхôдной зъ 14 марта с. р. до ч. 2714, котрымъ приказано точно перестерѣгати постановъ, заключеныхъ въ покликаныхъ розпорядженяхъ що до квестіѣ языка.

Зволять панове интерпелянты приняти увѣрене, що Президія Намѣстництва въ кождôмъ выпадку одержаной вѣдомости о якôмъ небудь вôдступленю вôдъ того правила не залишить зарядити, що належить, щобы дѣйствуючи̂ приписы точно були перестерѣгани̂. *(Оплески вôдъ рускихъ пословъ).*

Поособныхъ фактôвъ о накладаню каръ на душпастирѣвъ за уживанє руского языка, пп. интерпелянты не выказали. Припускаю, що ходить може о те, що власти жадають предкладаня формальныхъ выписôвъ зъ метрыкъ въ латиньскôмъ языцѣ тамъ, де бы звычайни̂ посвѣдченя могли выстати, або посвѣдчень метрикальныхъ въ польскôмъ або нѣмецкôмъ языцѣ, замѣсть въ языцѣ рускôмъ. Єсли такъ єсть, то и въ тôмъ взглядѣ можу зложити упевненє, що высши̂ власти всяки̂ въ тôмъ напрямѣ оправдани̂ жалобы завсѣгды увзгляднили и въ будучности увзгляднити будуть.

Що до властей скарбовыхъ, то якъ краєва Дирекція скарбу, такъ и пôдчиненѣ ѣй власти и уряды взагалѣ перестерѣгають дѣйствуючихъ приписôвъ о языцѣ урядовôмъ и о уживаню руского языка. Єсли деколи зайшли ухибленя въ тôмъ напрямѣ, що ужито въ вôдповѣдяхъ для сторôнъ нѣмецкого або польского языка, то стало ся се безъ якои небудь тенденціѣ. Всякимъ жалобамъ въ тôмъ взглядѣ вдоволювала завсѣгды краєва Дирекція скарбу безпроволочно и выдавала въ кождôмъ поодинокôмъ случаю вôдповѣдни̂ и катеґорични̂ поученя для дотычного уряду. Подôбни̂ реклямаціи приключались рѣдко, а се єсть найлучшимъ доказомъ, що скарбови̂ власти Галичины взагалѣ придержують ся обовязуючихъ въ тôмъ взглядѣ приписôвъ. Въ послѣдныхъ часахъ зробила догану краєва Дирекція скарбу розпорядженємъ зъ 10 сѣчня с. р. до ч. 89.187 ц. к. адміністраціи податковôй, що на поданє, внесене въ рускôмъ языцѣ черезъ „Народну торговлю“ у Львовѣ, выдала резолюцію въ нѣмецкôмъ языцѣ, и приказала адміністраціи податковôй, щобы выдала рѣшенє въ рускôмъ языцѣ, и се такожъ наступило.

Ц. к. Суды, урядуючи̂ у всхôдной части Галичины, застосовують приписы рескрипту ц. к. Міністерства справедливости зъ 9 липня 1860 р. до ч. 10 340 въ той спосôбъ, що якъ въ справахъ карныхъ, такъ и въ цивільныхъ, спôрныхъ и неспôрныхъ, а про те и въ справахъ спадковыхъ, опѣкунчихъ и кураторскихъ списують протоколы зô свѣдками, обжаловаными, знатоками и сторонами въ рускôмъ я-

16

ОСТАПЪ БОНДАРЧУКЪ

Повѣсть Іос. Игн. Крашевского.

(Дальше.)

Всѣ окружили зъ цѣкавости Остапа. Два браты стрыйни̂, сестра, братова зъ дитиною на руцѣ обступили єго, дивились и дивувались.

Братя були молоди̂ парôбки, метки̂, сильни̂, росли̂. Старшій жонатый бувъ на виду хмарный; молодшій кôльканацятьлѣтній выглядавъ хитро и бутно. Не дививъ ся нѣколи въ очи, але все крадькома и усмѣхавъ ся самъ до себе таємничо; чоло закрывавъ волосємъ, якъ бы лякавъ ся, щобы на нѣмъ не вычитано єго думокъ. Другій противно носивъ чоло въ гору, але оно було завчасу зоране морщинами, сумне, а очи понури̂ и сльозави̂.

Сестра ихъ, дѣвчина лѣтъ двайцяти, черства, румяна, зъ голубыми очима, веселымъ личкомъ, широкими рожевыми устами, пышными грудьми и сильными руками, цѣла такъ и вôддыхала здоровлємъ та житємъ, що то не оглядаєсь на завтрѣшный день. Весела пѣсня, въ недѣлю танцѣ та жарты зъ парôбками краснли єѣ роботяще житє.

Братова, высока чорнявка, тонка въ поясѣ, звинна, мала чорни̂ лискучи̂ очи, вузки̂ уста, нôсъ простый и гарный, словомъ була хороша; але тяжка праця лишила свôй слѣдъ на гарныхъ чертахъ лиця и зазначилась втомою. Хтожь знає, якъ ти̂ люде працюють? Хто важить ся дивуватись ихъ смуткови? Дитя мале, блѣде, схорѣле дрѣмало въ колысцѣ, а промѣнѣ пôдпаленыхъ скипокъ падали на єго личко округле, але жовте.

Отсе була родина Остапа. Вôнъ витавъ єѣ цѣлуючи въ лиця и стискаючи за руки. Самъ бувъ несказано зворушеный, а въ серцю єго вôдзывавъ ся жалкій голосъ: „Яка тяжка ихъ доля! Чому мы не разомъ? Якъ бы разомъ терпѣли, то й лекше булобъ.“

Ти̂ люде, цѣкави̂ мовь дѣти, не маючи що нового оглядати або чути, окружали єго, слѣдили кождый єго рухъ, моргненє, слова, придивлялись єго одежи, поставѣ та лицю.

— И хто бы то сказавъ, що се нашь братъ! — сказавъ старшій, обнимаючи єго сердечно. — Панъ Бôгъ вамъ се нагородить, що не забуваєте про своихъ. Сѣдайте!

Федько, господарь хаты, взявъ єго за руку и посадивъ на лавѣ при собѣ; другій братъ взявъ єго за другу руку и присѣвъ такожь біля него зъ другого боку, а братова и сестра стануди противъ нихъ.

— Скажѣть менѣ — обôзвавъ ся Остапъ — якъ вамъ ту жило ся, якъ живе ся, бо мы довгій часъ не бачили ся. Стрый померъ!

— Померъ — вôдповѣвъ Федько понуро — рôкъ тому не своєю смертью.

— Якъ то?

— Земля засыпала єго, якъ пѣсокъ копавъ; закимъ мы єго вôдкопали, вôнъ и Богу душу вôддавъ. Єго и не поховали у святôй земли! — Федько похитавъ сумно головою. — Такій конець жде насъ усѣхъ. Земля єму пером, досыть напрацювавъ ся за житя.

— Вамъ теперь лѣпше, самъ ґрафъ у селѣ.

— Лѣпше? — пôдхопивъ Федько. — Ой гараздъ вамъ, що того добра не знаєте. Не говорѣмъ про се, вы Остапе выхованець, васъ люблять.

— Мене! — сказавъ Остапъ и гôрко усмѣхнувъ ся.

— А мы — казавъ дальше Федько — не могли бы про него сказати нѣчого доброго; катомъ вôнъ для людей, не паномъ.

— Що правда, то не грѣхъ, — перебила живо Зоя — въ насъ нѣколи того не бувало, що теперь. Самъ нѣчого не знає, нѣчого не розумѣє; окомонъ мучить и знущає ся. Я у фабрицѣ.

— Въ якôй?

— А! суконницю завели.

— Ивана ще хотѣли зъ дарабами пôслати.

— А хтожь бы панщину робивъ? — спытавъ Остапъ.

зыцѣ, коли свѣдокъ, обжалованый, знатокъ або сторона того желаютъ.

Вôзваня до свѣдкôвъ, обжалованыхъ и сторôнъ выдаютъ ц. к. Суды найчастѣйше въ такой стадіи справы, коли задля мѣшаного населеня судья не мôгъ ще повзяти вѣдомости певнои, чи роднымъ языкомъ особы єсть языкъ рускій, звычайно въ языцѣ урядовôмъ. Отже рѣдкими суть вôзваня въ рускôмъ языцѣ, бо выдаваній бываютъ лишь тогды, коли Судъ зъ подань внесеныхъ або зъ протоколôвъ списаныхъ переконаєся, що той языкъ єсть матернымъ языкомъ особы завôзванои и що она выключно такимъ въ судѣ промавляти желає.

Выроки запавшій въ карныхъ справахъ бываютъ правильно лишь устно голошеній, а оголошеня наступаютъ въ рускôмъ языцѣ, коли обжалованый сего языка на пересправѣ уживавъ. Выдаванє вырокôвъ карныхъ на письмѣ єсть зарядженємъ выимковымъ. Наступає оно звычайно лишь на жаданє оборонця въ цѣли уложеня выводу зголошеного средства правного, а позаякъ оборонцѣ зъ малою выимкою не владѣютъ на тôлько рускимъ языкомъ, щобы могли въ сѣмъ языцѣ уложити выводы зголошеныхъ средствъ правныхъ и зъ той причины лише въ рѣдкихъ случаяхъ домагаютъ ся спорядженя вyроку въ рускôмъ языцѣ, проте ц. к. Суды выдаютъ запавшій выроки звычайно въ тôмъ языцѣ, въ якôмъ були уложені.

Протоколы карныхъ пересправъ, яко акты внутрѣшнои службы, списуваній бываютъ выключно въ языцѣ урядовôмъ, о скôлько стороны не жадаютъ списаня поодинокихъ депозицій въ рускôмъ языцѣ, або о скôлько зъ процесуяльныхъ взглядôвъ не заходить потреба дословного представленя вôзнань, зворотôвъ або слôвъ поодинокихъ,—въ котрыхъ то выпадкахъ протоколованє завсѣгды наступає въ рускôмъ языцѣ.

Нарады при колеґіяльныхъ судахъ вôдбуваютъ ся также въ рускôмъ языцѣ, о скôлько основа справы того вымагає.

После досвѣду зъ лѣтъ попередныхъ сорозмѣрно дуже мале єсть число подань внешеныхъ до ц. к. Судôвъ въ рускôмъ языцѣ — якъ въ справахъ карныхъ такъ и цивильныхъ.

Не було также въ послѣдныхъ кôлькохъ лѣтахъ вôдъ сторôнъ жалобъ, походячихъ зъ причины упослѣдженя въ уживаню матерного языка, а коли бы тякі жалобы на будучнôсть появили ся, ц. к. высшій Судъ краєвый не залишитъ зарядити, що належитъ, щобы покликанй на вступѣ приписы о уживаню руского языка точно були перестерѣганй.

Такъ само и Прокураторіи державній перестерѣгаютъ постановъ розпорядженя міністерства справедливости зъ 9 липня 1860 р. до ч. 10340 и зъ 5 червня 1869 р до ч. 2354,— надъ чимъ бачитъ Надпрокураторія державна, — а доказомъ сего єсть догана зъ 29 жовтня 1891 р. до ч. 3821, котра зъ причины достереженого въ спеціяльнôмъ зышадку ухибленя була удѣлена Прокураторіи державнôй въ Золочевѣ.

Нехайже менѣ вôльно буде вкôнци звернути ся до пп. интерпелянтôвъ зъ просьбою, щобы въ разѣ, якъ довѣдаютъ ся о якихъ небудь ухибленяхъ въ квестіи, о котру ходить, не хотѣли уважати кождого ухибленя за волю и намѣрене упослѣдженя руского языка, — колижь такого намѣреня правительство не мало и не має, а обмылки и неуваги въ кождôмъ урядѣ лучити ся можутъ, — всякій въ тôй мѣрѣ основаній жалобы верховній власти оцѣнятъ зъ всею прихильностію. (*Оплески вôдъ рускихъ пословъ.*)

Соймъ краєвый.

Зъ причины, що засѣданя соймовй вôдбуваютъ ся теперь частѣйше, а матеріялъ до справозданъ єсть занадто обемистый, щобы мы его могли обширнѣйше подавати, то мусимо теперь обмежити ся лишь на самй найважнѣйшй справы.

Въ доповненю до 19 засѣданя Сойму зъ дня 4 сѣчня, мусимо зазначити ще отсй справы:

На внесенє комісіѣ буджетовои ухвалено додатковый кредитъ на управильненє платнѣ для учителѣвъ народныхъ, въ наслѣдокъ послѣдной конскрипціѣ.

Опôсля слѣдувало справозданє комісіѣ буджетовои о предложеню Выдѣлу краєвого въ справѣ обниженя престацій на платню учителѣвъ въ громадахъ Колбаєвичѣ, пов. рудецкого, Ортиничѣ, пов. самбôрского, Пôдгôрцѣ и Городище, пов. бобрецкого и кôлькохъ громадъ въ заходнôй Галичинѣ. Справоздавцемъ комісіѣ бувъ пос. Абрагамовичъ. Вôнъ предкладавъ въ своихъ внесеняхъ въ 2-ôй точцѣ, щобы декотрымъ громадамъ знижити престацію, а въ третôй точцѣ, щобы тымъ самымъ громадамъ не знижати и закидавъ Выдѣлови краєвому неконсеквентнôсть. Противъ того выступивъ членъ Выдѣлу краєвого Хамецъ, а вôдтакъ и пос. Сѣчиньскій, котрый домагавъ ся ухваленя внесень Выдѣлу краєвого. Коли ухвалено внесенє пос. Сѣчиньского, заявивъ пос. Абрагамовичъ, що не буде дальше реферувати, нехай реферує пос. Сѣчиньскій, и на загальну веселôсть въ палатѣ, зôйшовъ изъ трибуны, а выйшовъ пос. Сѣчиньскій. Въ тôй хвили однакожь ухвалила Палата внесеня Выдѣлу краєвого и потреба дальшого реферованя показала ся злишною.

Опôсля вела ся широка дискусія надъ справозданємъ комісіѣ правничои зъ петицій Выдѣлôвъ повѣтовыхъ въ Бучачи, Чортковѣ, Станиславовѣ и Збаражи въ справѣ выданя закона противъ покутныхъ писарѣвъ. Пос. Крамарчикъ доказувавъ, що доки будутъ нотаріяты, доти будутъ и покутнѣ писарѣ. Пос. Король выступивъ въ оборонѣ нотарѣвъ и доказувавъ, що причиною покутного писарства єсть бракъ силъ въ нашихъ судахъ до роботы — Пос. Ольпіньскій доказувавъ, що найгôршими покутными писарями суть тй, що суть заразомъ начальниками громадъ або писарями громадскими. — Пос. Сѣчиньскій кававъ, що начальники повѣтôвъ могли бы найскорше усунути покутне писарство и длятого просивъ презесôвъ Радъ повѣтовыхъ, щобы они допильнували того, абы громадскими писарями не були покутнй писарѣ. Остаточно ухвалено резолюцію, взываючу правительство, щобы оно карало покутне писарство, якъ кожду иншу провину.

Петицію громадъ Дôльна середна и Завидôвка (передмѣстя самбôрскй) въ справѣ уживаня пасовискъ пôдъ вправы войсковй, вôдступлено правительству до залагодженя.

Выдѣлови повѣтовому въ Надвôрнôй ухвалено 3000 зр. запомоги на будову мосту на Прутѣ межи Делятиномъ а Зарѣчемъ, а петицію тогожь выдѣлу о запомогу на реконструкцію дорôгъ повѣтовыхъ вôдступлено Выдѣлови краєвому до увзглядненя.

Наконецъ ухвалено завôзвати правительство до предложеня проєкту реорґанізаціѣ школъ реальныхъ, доповнити низшу школу реальну въ Тернополи, надавати стипендіи державнй въ порозумѣню зъ выдѣлами фільософічными обохъ университетôвъ, побôльшити фондъ на додатки особистй для заслуженыхъ учителѣвъ школъ середныхъ, пôдвысшити поборы тыхъ учителѣвъ и наконецъ завести мундуры въ школахъ середныхъ.

— А хтожь, я и жѣнка — вôдповѣвъ Федько, здвигаючи плечима.

— А коло хаты?

— О се не пытаютъ.

— Щастє, — вôдповѣвъ зô смѣхомъ Иванъ — що я такъ зачавъ на ногу штильгукати, що мене на дарабы не пôслали. А якъ дарабы вôдплыли, я выздоровѣвъ. А щожь було робити; коли не можна силою, то треба хитростью намагати.

Братова положила дитину въ колыску; прийшла до Остапа и сказала нѣбы до него а нѣбы до чоловѣка:

— Чимъ бы намъ гостя приняти? Вы певно горѣвки не пєте?

— Спасибôг вамъ — сказавъ Остапъ.

— Я давно не ѣвъ чорного хлѣба, нашого хлѣба; дайте менѣ кусень, а приймете мене тымъ найлѣпше.

— Сухимъ хлѣбомъ то хиба дѣдôвъ пріймаютъ! — вôдозвавсь Иванъ. — Чи ты намъ сорому хочешь наробити, якъ бы то у насъ уже не було нѣчого бôльше! Тажь єсть и солонина и...

— Дайте хлѣба и воды! — повторивъ гôсть — я бôльше не хочу нѣчого; хлѣба чорного, якимъ живъ я ще дитиною, и воды зъ нашои кирницѣ.

— Я принесу свѣжои — вырвалась весело Зоа и вхопивши ведро сильною рукою, выбѣгла скоро, зъ веселою пѣснею на устахъ.

— Та хиба тобѣ тужно за чорнымъ хлѣбомъ, коли бѣлымъ живешь? — спытавъ Федько.

— Не вѣришь? Неразъ туживъ я за нимъ и за родиною — вôдповѣвъ сумно Остапъ. — Своя земля тягне до собе, хочь декуды и лѣпше. Вмерти на чужинѣ страшно.

— Ой то правда! — повторила братова— не то своя земля, але и свôй кутъ. Недалеко наше село, а менѣ и за нимъ тужно. Якъ выйдемо на панщину, то неразъ звертаю очи ку деревамъ, що то ихъ зъ далека видко; ажь менѣ любо на нихъ дивитись.

Коли они такъ розмовляли, а Иванъ докидавъ скипокъ, щобъ хату освѣтити, — зъ за ткацкаго варстату пôдвела ся и забѣлѣла дивна стать, неначе выросла наразъ изъ темного кута. Була то стара бабуся Кулина; розпаленый огонь освѣчувавъ єѣ зъ боку и въ тôмъ свѣтлѣ выглядала она страшно, такъ що деинде могла кождого налякати.

Высока, худа, згорблена, зъ сухими жовтыми грудьми, на котрыхъ всѣ кости можна було почислити, закинула на себе брудну плахту и такъ встала, вытягнула поморщену шию и худу, чорну та суху руку. Сива и груба сорочка, така сама спôдниця и запаска — були єѣ цѣлою одежію. На головѣ розхрѣстане сиве волосє, давно не тыкане гребенемъ, а пôдъ нимъ жовте чоло, на котрôмъ шкôра зморщила ся въ рôжнй боки. Очи глубоко запалй, погаслй, ледви блымали останкомъ житя и свѣтили ще трохи, нôсъ похнюпивъ ся на уста а борода пôднеслась въ гору. Въ тôй хвили отворила зъ задиву уста и зъ ихъ чорного отвору сторчавъ тôльки оденъ недоѣдженый зубъ.

Кулина збудившись зô спу, встала и вдивлювалась цѣкаво въ гостя. Она догадувалась, що се Остапъ передъ нею, але ще рôжнй привиды, що єй снились, не выйшли єй зъ головы и она не була певна, чи се справдѣ Остапъ, чи снить ся єй тôльки.

— О тôй порѣ, въ ночи, що вôнъ ту робить?

Федько трунувъ рукою брата и вказавъ єму бабусю.

Остапъ приступивъ до неѣ.

— А! се ты! се ты! — скрикнула она и заплакала. — Я думала, що тебе вже мои очи не побачать, люба дитино, Богъ въ тобою! Ты вернувъ, ты стрыка вже не заставъ! Померъ!

И она почала худою рукою обтирати сльозы.

— Якже маєшь ся? якъ живешь? Лѣпше тобѣ на свѣтѣ, якъ намъ? Моя дитино, най хочь тымъ моє серце порадує ся, душа потѣшить ся.

Остапъ не вôдповѣвъ нѣчого.

(Дальше буде.)

На 20-ômъ засѣданю зъ дня 5-го цвѣтня пôдпиравъ пос. Барабашъ петицію Выдѣлу повѣт. въ Богородчанахъ о запомогу для голодуючихъ, а пос. Климъ Дѣдушицкій петицію громады Мартинова о запомогу для погорѣльцѣвъ.

Передъ приступленємъ до порядку дневного вôдповѣдавъ комісарь правительственный на интерпеляцію пос. Рожанковского въ справѣ инспектора окружного Токарского и выказавъ, що побраний нимъ грошѣ за комісіи були правно побраний, а коли дотычний громады не вносили рекурсôвъ, то нема теперь пôдставы звертати тй грошѣ. Рада шкôльна краєва припоручила предсѣдателеви окружнои Рады шкôльнои въ Бродскôмъ, щобы бôльше не уживала до такихъ комісій инспектора и щобы не накладала тягары на громады. Другу вôдповѣдь въ справѣ руского языка въ урядахъ и судахъ подаємо на инишôмъ мѣсци.

Зъ порядку дневного ухвалено для етатовыхъ учителѣвъ фаховыхъ при низшихъ школахъ рôльничихъ рôчну платню по 1000 зр., додатокъ актив. 100 зр. и три пятилѣтни додатки по 100 зр.; платню управителѣвъ постановлено зрôвнати до 1300 зр., 140 зр. актив. додатку и трохъ квінквеній по 200 зр. Ухвалено будувати ще сего року рôльничу школу въ Угерску и вызначено кредитъ до 5000 зр. зъ фондôвъ краєвыхъ.

Переглядъ політичный.

Пôсля вѣстей зъ Праги має бути соймъ ческій закрытый 12 с. м. — Gaz. Narod. нотує поголоску кружачу въ нашихъ кругахъ посольскихъ, що Соймъ галицкій не буде въ суботу закрытый лишь вôдроченый до осени.

Вôдъ кôлькохъ днѣвъ ходять по Вѣдни вѣсти, що якйсь люде, очевидно анархісты, пôдкладаюсь огонь въ рôзныхъ сторонахъ мѣста. Вѣсти тй, якъ показалось, суть зовсѣмъ безосновний.

Въ одной изъ петербургскихъ фабрикъ бездымного пороху експльодувало 400 пудôвъ (пудъ 40 фунтôвъ) пірокселіны, въ наслѣдокъ чого цѣла пороховня вылетѣла у воздухъ и згинуло 9 робôтникôвъ, а 22 єсть тяжко покалѣченыхъ. Выбухъ бувъ такъ страшный, що на два кільометры далеко повырывавъ ще вôкна.

По великихъ замахахъ въ Парижи, выкрыто намѣрений замахи дінамітовий въ Мадридѣ. Тамъ арештовано двохъ анархістôвъ, одного Француза, Девака, и Португальця Ферейру, въ хвили по тôмъ, коли они пôдложили були патроны дінамітовий на сходахъ, що ведуть зъ помешканя президента палаты Підаля до салѣ засѣдань. На щасте выкрыто замахъ ще завчасу. При арештованыхъ найдено паперы, зъ котрыхъ показало ся, що анархісты хотѣли убити не лишь Підаля, але и богато иншихъ людей та высадити у воздухъ богато публичныхъ будынкôвъ а навѣть и королѣвску палату. Цѣлый той плянъ бувъ уложеный въ письмѣ пôдъ заголовкомъ: „Реґулямінъ для дѣяльности космополітичного товариства.“

Новинки.

Львôвъ дня 26 марта (7 цвѣтня).

— **Є. Вел. Цѣсарь** удѣливъ гр. кат. комітетови парохіяльному въ Загôрю, въ повѣтѣ рудецкôмъ на внутрѣшне уладжене філіяльнои церкви въ Островѣ запомоги 50 зр. зъ приватныхъ фондôвъ.

— **Именованя.** Ц. к. Міністерство скарбу именувало евіденційного инспектора Евгенія Гаммера старшимъ инспекторомъ евіденційнымъ 2-гои клясы въ VIII. клясѣ ранґи въ службѣ удержуваня евіденціѣ катастру податку ґрунтового. — Ц. к. Міністерство справедливости именувало повѣтовыми судьями ц. к. адъюнктôвъ судовыхъ: Кароля Шипайла въ Самборѣ для Меденичь, Адольфа Ценеґа въ Добромили для Надвôрнои и Теофиля Недзвѣньского въ Сяноку для Микулинець.

Вôдзначеня. Є. Вел. Цѣсарь надавъ Радникови Двору при Намѣстництвѣ у Львовѣ, Франц. Карасиньскому при нагодѣ єго спенсіонованя кавалєрскій хрестъ ордера Леопольда, а радникови высшого суду краєвого у Львовѣ, Каролеви Поґлієсову при нагодѣ єго спенсіонованя титулъ Радника Двору.

— **Конкурсы.** Ц. к. окружна Рада шкôльна въ Борщевѣ розписує поновный конкурсъ зъ речинцемъ до 20 мая с. р. на посаду дѣйстного учителя при 4-клясовôй школѣ мѣшанôй въ Скалѣ зъ платнею 500 зр. и евентуальнымъ додаткомъ за управительство 50 зр. та вôльнымъ мешканємъ. — Ц. к. Дирекція почтъ и телєґрафôвъ розписує конкурсъ зъ речинцемъ до 20 цвѣтня с. р. на посады експедієнтôвъ почтовыхъ: а) при урядѣ почтовôмъ въ Сосновѣ, повѣта пôдгаєцкого за контрактомъ служебовымъ и кавцією 200 зр. Платня 200 зр., на выдатки канцелярійний 60 зр. и за денного пôсланця пѣшого до Золотникъ 240 зр.; б) при урядѣ почтовôмъ въ Нущи, повѣту золочѣвского за контрактомъ служебовымъ и кавцією 200 зр. Платня 150 зр. рôчно, на выдатки канцелярійний 40 зр. и за пѣшого пôсланця до Плахова 200 зр. — Выдѣлъ повѣтовои Рады въ Бôбрцѣ розписавъ конкурсъ на посаду канцеліста зъ платнею 500 зр. рôчно, котра наразѣ буде надана провізорично. Речинець до 15 цвѣтня с. р. — Маґістратъ мѣста Коломыѣ оголосивъ конкурсъ на посады двохъ лѣкарѣвъ мѣскихъ зъ платнею рôчно по 500 зр. и правомъ до емеритуры. Речинець до кôнця цвѣтня с. р. — Маґістратъ мѣста Станіслава розписавъ конкурсъ: а) на посаду вахмайстра поліціѣ зъ платнею 500 зр. и цѣлымъ умундурованємъ; б) за двѣ посады капралѣвъ при поліціѣ мѣскôй зъ платнею 360 зр. и умундурованємъ. Речинець поданъ до маґістрату въ Станіславовѣ назначеный до 25 цвѣтня.

— **До надвôрняньскои Рады повѣтовои** выбрано при доповняючихъ выборахъ зъ ґрупы громадъ мѣскихъ п. Альфреда Розенберґа, люстратора лѣсôвъ Надвôрна и зъ ґрупы бôльшои посѣлости пп. Александра Тањчкевича ц. к. адъюнкта судового зъ Надвôрны и Альойсія Свободу, управителя лѣсôвъ зъ Ославъ бѣлыхъ.

— **Ц. к. Дирекція руху** зелѣзниць державныхъ подає до вѣдомости що 1 цвѣтня с. р. выйшовъ IV. додатокъ до сѣчневого выданя ґенеральнои тарифы ц. к. австрійскихъ зелѣзниць державныхъ для перевозу товару.

— **Важне розпоряджене.** Пôсля дотеперѣшныхъ приписôвъ були обовязаний телєґрафічний стации на двôрцяхъ зелѣзничихъ принимати приватний депешѣ телєґрафічний лише въ урядовыхъ годинахъ въ день; теперь же власти розпорядили щобы кождый урядъ телєґрафічный на стаціяхъ, котрый уповажненый взагалѣ принимати депешѣ телєґрафічний, принимавъ ихъ въ кождôмъ часѣ и пересылавъ дальше. Такимъ способомъ буде публика користати въ добродѣйства пересыланя сейчасовыхъ вѣстей о недугахъ, смерти, пожарахъ, повенихъ або прошеня о помôчь въ кождôмъ часѣ и въ кождои стаціѣ зелѣзничои де єсть и урядъ телєґрафічной.

— **Другій поѣздъ особовый** на лініи державныхъ зелѣзниць Рава руска Сокаль буде заведеный въ днемъ 1 мая с. р.

— **Кн. Людвикъ Віндішґрецъ**, командантъ Корпуса и ґен. кавалєріѣ выѣхавъ зô Львова на довшій побутъ до Аббаціѣ.

— **Для зарôбникôвъ.** У Є. Ексц.[1] Маршалка краєвого кн. Сангушка вела ся оногды нарада надъ завязанємъ спôлки въ цѣли будованя дешевыхъ домôвъ, призначеныхъ на дешевий мешканя для зарôбникôвъ и ремѣсникôвъ. Плянъ и кошторысъ такого дому уже готовий.

— **„Львôвскій Боянъ“** замкнувъ зъ причины надходячихъ Великодныхъ святъ вправы хоральний и розпочне ихъ на ново въ четворъ по проводяхъ.

— **На памятникъ Шевченка** вплыпуло зъ львôвъ на теку майстерской роботы Вп. панны Ирины Герасимовичѣвнои 55 зр. 60 кр. Грошѣ тй умѣщено на книжочку щадничу, котра находить ся въ переховаию проф. Володимира Шухевича.

— **Выпадки наглои смерти** въ Новôмъ Санчи лучаються ся часто, особливо же на ударъ серця. Въ трохъ тыжняхъ були тамъ чотири такй выпадки. и такъ: офіціялістъ приватный, Кучарбиньскій, положивъ ся спати здоровъ, рано найшли єго вже застилого въ постели; властитель реальности на передмѣстю, Еміль Сєрадскій заснувъ а лѣкарѣ не могли ся єго добудити и въ снѣ застивъ; передъ тыжднемъ заснувъ по обѣдѣ купець Иванъ Рачиньскій та вже бôльше не обудивъ ся; проф. Вышневскій померъ такожъ нагло дня 29 марта с. р.

— **Зъ Калуского** пишуть намъ: Дня 28-го марта с. р. около 7-ои год. вечеромъ, появивъ ся огонь въ селѣ Сливкахъ, коло Перегиньска, котрый розпочавъ ся въ стодолѣ господаря Михайла Стефанова. Хочь то стало ся не въ глубокôй ночи, и много людей посходило ся на ратунокъ, однакожъ не уратовано цѣлкомъ, бо стодола Михайла Стефанова и хатинка сусѣда Іосифа Матѣшака стяли жертвою огню. Другого дня, т. є. 29-го марта слѣдивъ жандармъ по цѣлôмъ селѣ за причиною того огню и вкôнци показало ся, якобы самъ властитель стодолы, котра була вартости до 50 зр., а убезпечена передъ 10 тыжднями на 200 зр., запаливъ тоюжь думаючи, що дôстане убезпечену суму. Кôлькохъ свѣдкôвъ зôзнало якобы Михайло Стефанôвъ передъ пôдпаленємъ повиносивъ зô стодолы свои начиня и знаряды господарскй, знаючи напередъ, що стане ся. Наконець сковавъ жандармъ пôдозрѣного и попровадивъ до суду до Калуша, а люде видячи тоє дякували Богу, що позбули ся зъ села того розбишака, котрый вже не одному давъ ся взнаки, бо то єсть той самъ чоловѣкъ, противъ котрого було слѣдство за обкрадене церкви ще въ 1887 роцѣ а теперь по вôдновленю процесу вôдбуде ся дня 27-го цвѣтня с. р. въ Станіславовѣ головна розправа.

— **Огнѣ.** — Въ маєтности Щирець погорѣвъ фольваркъ Кругле, власнôсть А. Кроненштерна. Неубезпечена шкода 1000 зр. — Въ громадѣ Насничѣ, пов. Сокальского згорѣло 5 домôвъ мешкальныхъ; шкода переважно убезпечена выносить 3.5 0 зр.

— **Нові плащѣ войскові.** Militär-Zeitung пише: Зъ заведенємъ бездымного пороху въ войскахъ объявило ся у всѣхъ великихъ державахъ змаганє, щобы кожду краску видну зъ далека, або надто вôдбиваючу вôдъ окруженя, усунути въ одежи вояка, якъ такожъ всѣ блищачй роды оружія и знаряды. Найдальше поступила тая справа въ арміи французскôй. Теперь наша управа войскова, зарядивши вже перше потягнути бурою фарбою люфы карабінôвъ и похвы баґнетôвъ, рѣшила ся завести нове ясносѣре сукно на плащѣ для воякôвъ на мѣсце давного темного. Поодинокй вояки одѣтй такими плащами появляють ся вже вôдъ кôлькохъ днѣвъ на улицяхъ Вѣдня. Тй нові плащѣ представляють тую користь, що зъ одного боку вôдповѣдають бôльше окруженю вояка въ поли и не впадають такъ въ очи, а зъ другого боку сукно ихъ має бути далеко сильнѣйше и не полинѣє такъ скоро якъ сукно темне. Загально заведений будуть нові плащѣ ажь по зужитю теперѣшныхъ плащѣвъ.

— **Крадежѣ коней.** Въ Утѣшковѣ украли невыслѣджений доси злодѣѣ у селянина Михайла Дмитрова пару коней вартости 150 зр. а недавно тому украдено въ сусѣднôмъ селѣ Стронибабахъ ажь пять коней вартости понадъ 500 зр. Жандармерія зъ Красного и Буська надармо слѣдила доси за злодѣями.

— **Смерть въ поєдинку.** Коло Сучавы на земли румуньскôй вôдбувъ ся оногды поєдинокъ мѣжь незвѣстнымъ доси поручникомъ артілєріѣ, походячимъ мабуть изъ Станіслава а п. Бродскимъ, властителемъ дôбръ Малй Брôдки въ Галичины. Бродскій поцѣленый кулею упавъ трупомъ на мѣсци. Поручникъ и єго секунданты выѣхали тои самои ночи зъ Сучавы.

— **Еміґрація.** Вôдъ 28 марта до 3 с. м. вечеромъ придержала краковска поліція на краковскôмъ двôрци 19 еміґрантôвъ до Америки; 3 зъ нихъ мали фальшивй паспорты, 1 ѣхавъ за чужимъ паспортомъ. Вôдъ еміґрантôвъ зъ горлицкого повѣта вымантивъ жидъ зъ пôдъ Войнича кôлькадесять зр.

— **Кермоване бальонами** Заграничний часописи доносять о пробѣ кермованя бальонами, яка вôдбула ся дня 17 марта недалеко мѣста Менчестеру въ Анґліи. Воздухоплавець Максімъ зробивъ великаньскій бальонъ, котрый мавъ 1.0 стôпъ довготы и 40 стôпъ ширины. Єго оборотами кермує нафтова машина конденсаційна, що важить 1.800 фунтôвъ и шруба, подôбна до крылъ вѣтрака що робить 2.500 оборотôвъ на мінуту. Весь бальонъ зъ тыми приладами важить 19.000 фунтôвъ, може помѣстити 12 подорожныхъ и взяти 24.000 фунтôвъ пакункôвъ. Подробицѣ будовы суть тайною выналхôдця. Пробы кермованя повели ся знаменито. Бальонъ пôдносивъ ся и знижавъ ся дуже легко, пôдлѣтавъ наразъ высоко на 1.000 метрôвъ а на даный знакъ въ долины, въ тôй хвили повертавъ на своє мѣсце.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 7 цвѣтня. Газета урядова оголосила санкціонованый законъ о вôдшкодованю невинно засудженыхъ.

Петербургъ 7 цвѣтня. Царска пара приѣхала сюды зъ Гатчины. Зачувати, що царска родина выѣде 22 мая до Копенгаґи.

Бѣлградъ 7 цвѣтня. „Народ. Дневник“ нотує вѣсть о уступленю реґента Бѣломарковича. Мотивы мають бути політичнои натуры.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ПОДЯКА. 59

Неумолима смерть выдерла въ короткой слабости дорогу серцю Родичѣвъ дитину, а родинѣ сестру Юлію.

На тую сумну вѣдомость поспѣшила близша и дальша родина, щобы вôддати остатну прислугу умершой. — Тяжко закровавлени серця болѣзнею утраты такъ дорогои особы, знайшли потѣху въ словахъ Высокодостойныхъ Гостей, котрû прибули вôддати остатну прислугу въ день 14 марта 1892. Помимо злои и неприятнои дороги поспѣшили Высокопреподобнû и Всечестнѣйшû Отцѣ духовнû, щобы своими молитвами помочи души помершои. Не могу знайти одвѣтныхъ словъ подяки за такъ великій трудъ Вами понесеный, щобы зложити въ имени цѣлои опечаленои родины чувство одвѣтнои благодарности. Господь Богъ нехай надгородить Вамъ Всечестнѣйшû Отцѣ: Высокопреподобный Отче П. Крайковскій, за несену услугу духовну, и потѣху въ годинѣ страшнои слабости, и въ день похорону, и Вамъ Всепочтенна Родино Крайковскихъ, за зложеный вѣнець надгробный на домовину. Складаѥ щиру подяку опечалена родина Всечестнѣйшимъ Отцямъ: Кичурѣ, пароху Косова, А Лотоцкому, пароху Тростянця, Д Зарицкому, пароху Саранчукъ, М. Моссорѣ завѣдателю Рыбникъ, за Ихъ моленія въ Службѣ Божой заупокôйнôй. Честь Вамъ и подяка Всечестнѣйшій Отче К. Дудыкевичь, за Вашû трогательнû слова науки надгробнои, которû побудили цѣлу опечалену родину до трогательныхъ слезъ, але заразомъ привесли спокой опечаленымъ серцямъ. Богъ нехай заплатить и Вамъ Честна громадо Божикова и Волощины, бо и Вы выславши процесіи и братства церковнû зъ горѣючими свѣчками, дали доказъ свого сочувствия для засмученои родины, бо и Вы выливали слезы надъ гробомъ, вôдмовляючи молитвы.

Наконець честь и Вамъ, Почтеннû пѣвцѣ церковнû, котрû зôбравши ся въ хоръ, своимъ сумнымъ голосомъ, причинилисте ся до остатнои прислуги, спѣваючи „Вѣчная память“, честь Вамъ всѣмъ набожнымъ Христѣянамъ, котрû бралисьте удѣлъ въ тôмъ похоронѣ, вôддаючи послѣдну прислугу умершôй.

Оденъ членъ въ имени цѣлои опечаленои родины.

АЛЬФРЕДЪ ФРЕНКЕЛЬ,

въ центральнôмъ складѣ

у Львовѣ улиця Гетманьска ч. 12

Властитель широкозвѣстнои фабрики чоботъ въ Медлінґу, поручаѥ Вп. Публицѣ на весняный сезонъ свôй богато заосмотреный складъ товарôвъ чоботныхъ, зъ найлѣпшого матеріялу, дуже солидного выробу, всѣлякого краю, для мущинъ, дамъ и дѣтей, по давно дешевыхъ, сталыхъ цѣнахъ фабричныхъ, якû суть вытисненû на пôдошвахъ.

На головный складъ у Львовѣ, ул. Гетманьска, ч. 12, наспѣвъ теперь свѣжій транспортъ зъ 12560 паръ мужескихъ, 12560 паръ дамскихъ и 25200 паръ дѣточихъ черевикôвъ и чоботъ, де то также знайде хорошу обслугу всяке замовленѥ, въ каждôмъ напрямѣ вôдповѣдно до смаку, зъ великою точностію пôдъ управою мого выпробованого заступника

ЛЕОНА РАНДА.

О численнû замовленя упрашаѥ уклôнно

55 **Альфредъ Френкель.**

Торговля основана въ р. 1879.

Цѣлкомъ свѣжій транспортъ

ГЕРБАТЫ ХИНЬСКОИ

одержала и поручаѥ торговля

Фридриха Шубута 44

у Львовѣ

Ринокъ ч. 45

Цѣнники докладнû безплатнû и оплатнû

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуѥ и спродаѥ

всякû ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадиои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручаѥ:

4½% листы гіпотечнû.	**4%** пожичку пропінацийну галицку.
5% листы гіпотечнû преміованû.	**5%** „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнû безъ премія.	**4½%** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	**4½%** пожичку пропінацийну угорску.
4½% листы Банку краевого.	
4½% пожичку краеву галицку.	

4% угорскû Облигацій индемнизацийнû,

котрû то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуѥ и продаѥ **по цѣнахъ найкорыстнѣйшихъ.**

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймаѥ вôдъ Вп. купуючихъ всякû вылосованû, а вже платнû мѣсячевû паперы цѣннû, якъ также купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевû лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляѥ новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрû самъ поноситъ. 2

Найдешевше жерело предметôвъ оптичныхъ у Львовѣ

пôдъ КОПЕРНІКОМЪ

ул. Театральна ч. 6 (площъ св. Духа) напротивъ головного одвазу.

Окуляры, цвікеры, барометры, термометры, мікроскопы, машины електричнû, райсцайґи, и т. п. по цѣнахъ найдешевшихъ. — Репарацій найдешевше и найскорше. 40

Замовленя зъ провінціѣ адресувати:

„Новый оптикъ пôдъ Коперникомъ“ ул. Театральна ч. 6. у Львовѣ.

При бôльшихъ замовленяхъ можливû уступки.

41

ВИНО! ВИНО! ВИНО!

Сотками особъ узнаный и похвальными листами почтеный складъ винъ натуральныхъ въ рôжныхъ родахъ, въ бутелькахъ, барылочкахъ и бочкахъ поручаѥ торговля винъ

ІОАНА БАУМАНА въ Бохни.

Цѣны въ барылочкахъ 4 літровыхъ за послѣплатою, разомъ зъ барылочкою:

Угорске 1 барылочка, 4 літры 3 злр., 3 зр. 35, 3 злр. 85. **Самородни,** дуже радо куповане, 4 зр. 50, 5 зр. и высше. **Масляу** 2 путовый 6 злр., 3 путовый 7 злр. 50, старшій 9 зр. 50. **Токайске Авсбрухъ** 5 путовый 12 зр. **Есляуеръ червоне** 3 зр., старше 3 зр. 25, лѣпше 4 зр. **Вино епископске** для хорыхъ и реконвалесцентôвъ покрѣпляюче 6 зр. **Майльберґеръ Аваб.** 3 зр. **Ґумпольдскірхнеръ** 3 зр. 50, **Vöslauer** бѣле або червоне 3 зр. 65. — Коньякъ францускій зъ фірмы Barnett et Fils. — Барылочка 4-лѣтрова Fine Champagne 13 злр. 50. Grand fine Champagne 18 зр.

Адреса Іоанъ Бауманъ въ Бохни.

Порто оплачуѥ замовляючій.

Цѣнникъ на бажанѥ франко вôдворотною почтою.

---

57 **Новоотвореный**

МАҐАЗИНЪ ПОЛОТЕНЪ

бѣля и постелѣ

пôдъ фірмою

A. GUDIENS

у Львовѣ

площадь Маріяцка, ч. 8. въ домѣ Є Е. Кн. Повіньского (въ льокали упередъ п. Ґоевекои)

поручаѥ

по умѣренныхъ цѣнахъ

ПОЛОТНА,

бѣлє столове бѣле и крашене,

ХУСТОЧКИ, РУЧНИКИ,

бѣле мужеске и для дѣтей,

КОВНѢРЫ, МАНКЕТЫ, КРАВАТЫ

ШИФОНЫ

бѣлû на бѣлє и постѣль,

ОКСФОРДЪ

бѣлый и крашеный,

Барханы бѣлû и крашенû,

ПОЛОТЕНКА,

ПАНЧÔШКИ и СКАРПЕТКИ;

БѢЛЄ

вовняне ориґінальне системы

проф. Дръ **ЄҐЕРА,**

на насыпы

САТИНЫ и ПОЛОТНА

въ рôжныхъ краскахъ,

ДРЕЛІХИ

на **матерацы** и **сѣнники,**

тоже комісовый складъ

КОВДЕРЪ и МАТЕРАЦОВЪ

Пасѣка 61

дешево на продажь въ Пôдбôрцяхъ стація въ мѣсцѣ.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 кº

Пôдроблюванѥ забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ лакôтками, также по цукорняхъ.

Поручаѥ ся ТОРГОВЛЮ ВИНЪ Людвика Стадтміллера

у Львовѣ. 30

Въ друкарнѣ [illegible] подъ зарядомъ В. И. Вебера.